

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Daniely Zemanové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Barbary Pořízkové a Mgr. Jiřího Gottwalda v právní věci žalobkyně: **A. H.**, proti žalovaným: **1) Finanční ředitelství v Ústí nad Labem**, se sídlem Velká Hradební 61, Ústí nad Labem, **2) Finanční úřad v Jilemnici**, se sídlem Jungmannova 151, Jilemnice, ve věci ochrany proti nečinnosti správního orgánu, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 29. 6. 2011, č. j. 59 Ca 79/2009 - 125, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se** odkladný účinek **ne** přiznává.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení shora uvedeného rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka Liberec, kterým byla zamítnuta její žaloba proti nečinnosti žalovaných.

Kasační stížnost nemá podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Přitom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud se při posuzování žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zaměřil na zkoumání, zda stěžovatelka uvádí skutečnosti, které by dokládaly možnost vzniku nenahraditelné újmy jako základní podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Nenahraditelnou újmu se pro účely rozhodování o přiznání odkladného účinku rozumí existence výjimečného a závažného stavu, který již nelze v průběhu času nijak odčinit (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 10. 2004, č. j. 6 Afs 25/2003 - 59, všechna rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz), případně pouze s vynaložením neúměrných nákladů či rizika. Důvody možného vzniku nenahraditelné újmy jsou vždy subjektivní, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele, přičemž ten také nese břemeno tvrzení. Jeho tvrzení pak musí být dostatečně konkrétní a prokazující, jaká jeho práva či právem chráněné zájmy by byly výkonem rozhodnutí dotčeny. Soud pak posuzuje v žádosti uvedené skutečnosti dle ustanovení § 73 s. ř. s., není však povinen ani oprávněn tyto skutečnosti jakýmkoli způsobem sám dovozovat.

V kasační stížnosti stěžovatelka žádá o přiznání odkladného účinku, aniž tvrdí, že by jí jeho nepřiznáním vznikla nenahraditelná újma. Tím spíše pak ani nekonkretizovala, v čem by tato újma spočívala, absentující tvrzení logicky ničím nepodložila. Stěžovatelka tedy ve svém návrhu neuvedla ve smyslu ustanovení § 73 s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 107 s. ř. s., žádné skutečnosti, které by potvrzovaly možnost vzniku natolik výjimečného a závažného stavu, který by již nebylo možno v dalším běhu času nijak odčinit. Proto jejímu návrhu na přiznání odkladného účinku Nejvyšší správní soud nevyhověl.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. března 2012

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně senátu